

ČESKÁ REPUBLIKA

Česká školní inspekce

Pražský inspektorát – oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola, Praha 2, Na Smetance

Na Smetance 1/505, 120 00 Praha 2

Identifikátor školy: 600 035 590

Termín konání orientační inspekce: 4. – 7. února 2003

Č. j.	010 0110/03-2700
Signatura	oa2cw105

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Zřizovatelem školy je Městská část Praha 2, nám. Míru 20/600, 120 39 Praha 2. Příslušným orgánem státní správy je Magistrát hlavního města Prahy, odbor školství (Novodvorská 1010/14, 142 00 Praha 4).

Škola je příspěvkovou organizací, kromě úplné základní školy sdružuje školní družinu. Dle zahajovacích výkazů nepřesahují počty žáků školy ve všech jejích součástech maximální povolenou kapacitu uvedenou v Rozhodnutí MŠMT o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení. V 1. - 9. ročníku realizuje vzdělávací program Základní škola. V letošním školním roce vzdělává celkem 335 žáků v 16 třídách.

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ A KONTROLNÍ ČINNOSTI

Předmětem inspekční/kontrolní činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- personálních a materiálně - technických podmínek v základní škole vzhledem ke sledovaným předmětům
- průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy vzhledem ke schváleným učebním dokumentům, v základní škole v předmětech vybraných ze společenskovední, jazykové, přírodovědné a výchovné složky vzdělávání
- dodržování obecně závazných právních předpisů ve školství

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Hodnocení personálních podmínek školy se vztahuje pouze k předmětu inspekce. Ve skupině učitelů sledovaných předmětů převládá střední a vyšší věk. Určujícími faktory kvality výuky není vždy příslušná odborná a pedagogická způsobilost, ale zejména schopnost vyučování efektivně plánovat, volit vhodné vyučovací metody a formy, schopnost účinně a kultivovaně komunikovat se žáky a podporovat jejich vlastní aktivitu.

Současná ředitelka školy byla jmenována k 1. srpnu r. 2003; při svém nástupu usilovala především o udržení kontinuity chodu školy bez jakéhokoli negativního dopadu na žáky a zaměstnance. Během prvních několika měsíců se také musela vyrovnat s několika mimořádnými událostmi: Ve škole bylo zřízeno evakuační středisko pro postižené povodní. Proběhlo oddělení majetku základní školy a domu dětí a mládeže, který s ní do té doby tvořil jeden celek. Po získání dotace byla dobudována počítačová učebna. Škola se podílela na organizačním zabezpečení summitu NATO. Následovala veřejnosprávní kontrola ze strany zřizovatele. Za této situace mohla ředitelka jen málo ovlivnit dosavadní stav školy, který inspekce shledala.

Ředitelka má jednu (statutární) zástupkyni, kompetence vedení školy i ostatních pracovníků jsou vymezeny. Organizaci výchovy a vzdělávání i provozu upravuje organizační řád rozpracovaný do dalších dokumentů. Pracovníci školy byli seznámeni s ročním plánem

činnosti, konkretizovaném v týdenních plánech. Školní řád platný k letošnímu školnímu roku stanoví práva i povinnosti žáků.

Ze záznamů pedagogické rady není pro jejich stručnost zřejmé, jak plní funkci poradního orgánu ředitelky. Jsou přehledné, funkční, zabývají se především organizačními záležitostmi, zaznamenávají výsledky výchovy a vzdělávání žáků, ale nedokládají soustavnou a plánovitou sebeevaluaci školy a jen málo zmiňují pedagogickou problematiku.

Metodické orgány jsou ustaveny, ale jejich činnost je převážně formální a své poslání plní jen zčásti. V různé kvalitě se starají o výběr učebnic, sešitů, vhodných kulturních a výukových programů, organizaci soutěží, sjednocování hledisek hodnocení a klasifikace žáků a navrhuji doplňování pomůcek. Téměř nevěnují pozornost využívání efektivních vyučovacích metod a moderních pomůcek ani analýze výsledků vzdělávání.

Učitelé zpracovali časově-tematické plány, avšak převážně zcela formálně a v takové podobě, že pro vyučování ani pro kontrolu vedením školy nemají praktický význam. Není z nich patrná vzájemná metodická spolupráce a koordinace, výjimečně byly i v rozporu s platnými osnovami.

Záznamy kontrol pedagogické práce v třídních knihách byly jen minimální. Dosud nebyl vytvořen propracovaný systém evaluace, který by více podpořil systematické plánování, využívání aktivizujících metod a forem výuky a koordinaci mezipředmětových vztahů.

Personální podmínky ve sledovaných předmětech dle vyhlášky MŠMT č. 139/1997 Sb., o podmínkách odborné a pedagogické způsobilosti a o předpokladech kvalifikace výchovných poradců

Název předmětu	Počet učitelů				
	OPZ	OZ	PZ	N	Σ
Český jazyk a literatura	2				2
Dějepis	2				2
Občanská výchova			3		3
Vlastivěda v 5. ročníku				1	1
Fyzika	2				2
Přírodopis	2				2
Přírodověda	3			1	4
Zeměpis	1				1

OPZ - odborná a pedagogická způsobilost, OZ - odborná způsobilost, PZ - pedagogická způsobilost, N - bez odborné a pedagogické způsobilosti

Ve škole působí dvě výchovné poradkyně (pro 1. a 2. stupeň), základními okruhy jejich činnosti jsou poradenství pro žáky, rodiče i učitele a další profesní orientace žáků, zejména 9. ročníků. Výchovná poradkyně pro první stupeň vystudovala speciální pedagogiku, poradkyně pro druhý stupeň absolvovala kurzy pro výchovné poradenství. Obě se účastní seminářů pořádaných pedagogicko-psychologickou poradnou (PPP). Speciální pedagožka se soustřeďuje na problematiku žáků se specifickými vývojovými poruchami učení (SPVU): navrhuje vyšetření v PPP, řídí ostatní zúčastněné strany při tvorbě individuálních vzdělávacích plánů, eviduje příslušnou dokumentaci. Ve třídách prvního stupně se aktivně podílí na eliminaci poruch učení u dětí. Výchovná poradkyně pro druhý stupeň se zabývá hlavně profesní orientací vycházejících žáků. Konzultace pro rodiče i pro žáky se konají podle aktuální potřeby po

předchozí domluvě. Poradkyně spolupracují s psychologkou PPP. V současné době není ve škole nikdo pověřený koordinací prevence sociálně-patologických jevů. Toto negativum souvisí se s personálními změnami ve vedení školy. Koncepce poradenství je v přestavbě, na prvním stupni funguje výborně, nedostatky na druhém stupni je nutno promyšleně odstranit.

Rozvrh hodin splňuje kritéria školní psychohygieny. Využití odbornosti, osobních dispozic i schopností učitelů při stanovení jejich pracovních úvazků je vzhledem k aktuálním personálním možnostem v některých sledovaných předmětech problematické.

Ředitelka školy informuje v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím. Informační systém využívá standardních mechanismů. Třídní schůzky rodičů spojené s konzultacemi se konají několikrát ročně. Informace o prospěchu v žákovských knížkách, kde zčásti převažuje klasifikace písemných projevů, se vyskytují v některých předmětech pouze sporadicky, zejména u některých výchovných někdy zcela chybí. Kuriózním případem bylo hodnocení naprosto odlišné od pololetní klasifikace. Za této situace žákovské knížky někdy neplní svou informační funkci.

Je ustavena Rada školy, v letošním školním roce se dosud nepodílela na žádném rozhodování. Výroční zprávu za uplynulý školní rok zpracovala sama již nová ředitelka školy. Proto je pochopitelné, že zpráva je velmi stručná a má pouze menší vypovídací hodnotu, nicméně je v souladu s platnou legislativou.

Další vzdělávání učitelů se v současnosti soustředilo na ovládnutí informačních technologií (většinou základního stupně), jen ojediněle na manažerské studium, specifické vývojové poruchy učení a cizí jazyky. Další růst ve své odbornosti získávají také učitelé v jednorázových kursech organizovaných např. Pedagogickou nebo Přírodovědeckou fakultou Univerzity Karlovy.

Personální podmínky jsou průměrné.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VZHEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Ve výstavné historické budově sídlí kromě školy i dům dětí a mládeže a mateřská škola.

Nedávné rozdělení základní školy a domu dětí do dvou samostatně řízených subjektů mělo za následek jisté omezení prostoru využívaného dříve školou. Souvisí s tím i organizační problémy s využíváním objektu v odpoledních hodinách (např. tělocvičny), které omezují možnosti školy organizovat vlastní zájmovou činnost.

Prostory školy odpovídají kapacitě žáků. Jsou celkově na dobré užitné a estetické úrovni. Všechny kmenové učebny jsou světlé a dostatečně prostorné, vybavené novým žákovským nábytkem.

Ve třídách prvního stupně jsou podnětné nástěnky účelně doplněny pomůckami a materiály pro výuku. Převážná většina tříd je vkusně vyzdobena výtvarnými pracemi žáků a květinami, někde je trvale instalována audiovizuální technika a počítač. Pomůcky jsou v dosahu žáků a účelně se využívají. Vybavení kabinetu 1. stupně je průměrné, proto vyučující hojně využívají i pomůcky z odborných kabinetů druhého stupně.

Kmenové učebny na 2. stupni jsou svým vzhledem různorodé, ve srovnání s 1. stupněm spíše méně esteticky podnětné, s menším nebo minimálním podílem žákovských prací. Jejich kvalitu často vylepšuje umístění obrazových pomůcek a vystavené pomůcky ve skříních. Didaktická technika je ve třídách umístěna pouze ojediněle.

V kabinetu českého jazyka jsou v potřebném množství nástěnné gramatické tabule, jazykové příručky, pomocné knihy, slovníky, odborná literatura. K procvičování učiva slouží pracovní listy nebo texty, které připravují učitelé. Pomůcky pro dějepis a společenské vědy - zejména menší soubor starších map, naučná a odborná literatura - jsou uskladněny v uzavřených skříních v učebně. Několik nejčastěji používaných mají učitelé trvale vypůjčeny. Menší soubor audiovizuálních nosičů spravuje zástupkyně ředitelky; pro ně má škola k dispozici i potřebnou, většinou mobilní, didaktickou techniku, ale ve sledovaném vyučování nebyla použita.

Žákovská knihovna, umístěná v samostatné místnosti, obsahuje především beletrii pro mládež v počtu cca 5000 svazků. Podkrovní prostor je využitelný pro práci s knihou, ale vzhledem k systému odvětrávání se nehodí pro běžné vyučování. Většina knih je staršího data, doplňování fondu je dlouhodobě minimální. Provoz knihovny se řídí výpůjčním řádem, který stanoví pravidelnou výpůjční dobu. Příslušná dokumentace je řádně vedena.

Samostatné učebny fyziky a chemie byly v nedávné době vybaveny běžným novým nábytkem. Nemají však zavedeny žádné speciální rozvody do demonstračních a žákovských stolů ani trvale umístěnou didaktickou techniku. Vybavení příslušných kabinetů je převážně zastaralé, klasické pomůcky přesto většinou odpovídají požadavkům učebních osnov. To platí i o vybavení kabinetů pro přírodopis a zeměpis. Tyto předměty se vyučují v běžných učebnách a pomůcky je nutno přenášet. Přínosem k modernizaci materiálního vybavení jsou počítačové výukové programy pro jednotlivé předměty. Pro využívání výukového software slouží nově vybudovaná počítačová učebna.

Používané učebnice, často v jednotných řadách, mají schvalovací doložku MŠMT a jsou doplněny pracovními sešity, materiály připravovanými učiteli, novinami a časopisy. Přehled o využívání materiálních zdrojů získává vedení školy z průběžných vyjádření metodických orgánů k materiálnímu zázemí výuky.

Vybavení učebními pomůckami je nevyrovnané, ale umožňuje realizovat požadavky schválených učebních osnov.

Materiálně-technické podmínky školy jsou průměrné.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VE SKUPINĚ PŘEDMĚTŮ

Realizace vzdělávacích programů

Vyučování je v souladu se zvoleným vzdělávacím programem.

Jediným realizovaným volitelným předmětem je v letošním školním roce informatika. Zájem žáků a rodičů vycházel mimo jiné patrně i ze skutečnosti, že škola teprve v projektu INDOŠ získala kvalitnější vlastní vybavení odpovídající jejím potřebám. V minulých letech byla nabídka volitelných předmětů širší.

Žáci využívali a dále využívají nabídky zájmové činnosti domu dětí a mládeže, sídlícího ve školní budově. Pro vlastní aktivity škola v současnosti nemá vzhledem k této symbióze vhodné prostorové ani materiálně-technické podmínky. Žáci se účastní v malém počtu některých vědomostních soutěží vyhlášených MŠMT, např. fyzikální a chemické olympiády.

Realizace vzdělávacího programu je v souladu se schválenými závaznými učebními dokumenty.

Týdenní časové dotace ve sledovaných předmětech korespondují s učebním plánem příslušného vzdělávacího programu. Vyučování převážně respektuje platné osnovy. Ve školním roce

2001/2002 však nebyly v 9. ročníku v předmětu dějepis vyučovány tematické celky nejnovějších a soudobých dějin po roce 1945.

Časové dotace sledovaných předmětů jsou v souladu s učebním plánem zvoleného vzdělávacího programu, vzdělávání probíhá až na uvedenou výjimku v souladu s platnými osnovami.

Kontrola pedagogické dokumentace a přímé pozorování v hospitovaných hodinách ověřily, že je povinná dokumentace vedena v souladu s platnou legislativou. Dílčími nedostatky byly zápisy s nízkou vypovídací hodnotou v některých třídních knihách.

Kontrolovaná povinná dokumentace i přes dílčí nedostatky průkazně zachycuje průběh vzdělávání.

Systém kontroly naplňování učebních plánů a dodržování osnov není dlouhodobě funkční. Současné vedení školy tuto situaci prozatím nestačilo výrazně změnit.

Systém kontroly je neúčinný.

Záměrem současného vedení je vytvářet koncepci školy za aktivní účasti všech pracovníků a v úzké spolupráci se zřizovatelem, s rodiči i dalšími partnery. Vycházet přitom z analýzy současného stavu. V pedagogické práci podporovat metodickou spolupráci učitelů a mezipředmětové vazby. Iniciovat vznik žákovské samosprávy a rady rodičů. Usilovat o zlepšení prostorových podmínek školy.

Pedagogické záměry současného vedení jsou koncipovány s ohledem na aktuální situaci školy.

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětu český jazyk a literatura

Obě učitelky mají dlouholeté zkušenosti i pedagogickou erudici. Dlouhodobé plánování i příprava vyučování byly promyšlené a důkladné.

Úvodní motivace vycházela z výsledků předchozího vyučování. Motivační hodnocení, pochvalné i kritické, ale vždy důkladně zdůvodněné, prolínalo celou vyučovací jednotkou a podíleli se na něm do jisté míry i sami žáci. Klasifikační podklady v žákovských knížkách svou četností odpovídaly uplynulé části školního roku. Písemné práce jsou opravovány pečlivě, jejich hodnocení a klasifikace zohledňují žáky se specifickými vývojovými poruchami učení.

V převažujícím frontálním vyučování převládala činnost učitelek nad činností žáků. Více příležitostí k vlastní aktivitě měli žáci ve výuce slohu (prezentace své práce, mluvní cvičení, heuristický rozhovor, apod.), kde využívali i jiných zdrojů informací a uplatnili své vlastní názory i kreativitu. Účelně se uplatnily transverzální vztahy a návaznost výuky na životní zkušenosti dětí. Některé slohové práce působily velmi svěže originálním přístupem k tématu i zpracováním.

Ve výuce gramatiky převažovaly řízený rozhovor, práce s učebnicí, na tabuli nebo v sešitech. Při výkladu učiva vycházela učitelka z dřívějších znalostí žáků a z praktického uplatnění získaných vědomostí, při samostatné práci se individuálně věnovala pomalejším žákům a snažila se zpestřit výuku zábavnými prvky. Struktura hodin byla propracovaná, ale ne vždy se zdařilo ve vymezeném čase naplnit plánovaný program

Ve výuce se kromě učebnic uplatnily nástěnná tabule a pracovní listy.

Vstřícnost, vlídnost, ale i přiměřená náročnost učitelek byly zdrojem jejich neformální autority i předpokladem přátelského pracovního prostředí. Žáci s nimi bez problémů komunikovali, ale měli méně příležitostí komunikovat mezi sebou. Dlouhodobou tradicí je školní časopis, či spíše

sborník, Smetánek, soustředující slovesné práce na dané téma a cíleně pěstující jazykovou kulturu a „tvůrčí psaní“. Přesto měla řada žáků problémy s přesným a výstižným vyjadřováním, s výběrem jazykových prostředků a s kultivovaností mluveného projevu. Pouze výjimečně žáci nerespektovali stanovená pravidla chování.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy jsou v českém jazyce velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve skupině předmětů dějepis, občanská výchova a vlastivěda v 5. ročníku

Vlastivědu v 5. ročníku vyučuje učitelka s odbornou a pedagogickou způsobilostí pro 2. stupeň, která současně vyučuje dějepis v 6. ročníku. Protože onemocněla jedna ze dvou učitelek dějepisu, sledovala inspekce také dvě hodiny suplované. Obě zastupující učitelky se jich zhostily velmi svědomitě, míra jejich úspěšnosti byla přímo úměrná času, který měly na jejich předchozí promyšlení a přípravu.

Problémem dlouhodobého plánování je rozložení dějepisného učiva v jednotlivých ročnících. Vypracovaný časově-tematický plán učiva dějepisu v 9. ročníku zcela opomíjí učivo nejnovějších a soudobých dějin po r. 1945 stanovené osnovami. (K analogické situaci došlo již ve školním roce 2001/2002, kdy vyučování dějepisu končilo rokem 1945.) Rozvržení dějepisného učiva podle zápisu v třídních knihách, zejména v 9. ročníku, nesvědčí o efektivním využívání vyučovací doby. Roční plány všech předmětů jsou zcela formální, aktuální plánování se řídí kromě občanské výchovy převážně používanými učebnicemi.

Motivace ve sledovaném vyučování vycházela z oznámení programu vyučovací jednotky, v občanské výchově koncipovaným se zřetelem k obsahu a cílům vyučování tak, aby žáky zaujal a podnítil k aktivní účasti. Motivační hodnocení bylo obvyklou součástí výuky. Četnost klasifikace, zaznamenaná ve sledovaném výběru žákovských knížek, byla velmi rozdílná; v některých případech nulová, v jednom dokonce naprosto odlišná od výsledného pololetního hodnocení.

V převažujícím frontálním vyučování převládala činnost učitelek nad činností žáků. Pokud se objevilo např. skupinové vyučování, bylo zřejmé, že na ně žáci nejsou zvyklí jako na běžnou součást výuky. Hodiny dějepisu a vlastivědy měly tradiční strukturu: opakování předchozího učiva, nové učivo, opakování a shrnutí; preferovaly se spíše jednotlivé vědomosti, opomíjely vzájemné vztahy, příčiny a důsledky historických jevů. Žákovský referát v podstatě kopíroval prezentované učivo. Žáci byli spíše objektem vyučování a příjemci informací než jeho aktivním činitelem. Příznivější se v tomto ohledu jevila situace v občanské výchově. Žáci se učili vyhledávat a třídit informace, hodnotit je a prezentovat ostatním. Své názory zdůvodňovali, diskutovali o nich ve skupinách a pak formulovali společné stanovisko.

Ve vyučování byly kromě učebnic účelně užity geografické a historické mapy, obrazový materiál a naučná literatura. Problematické je naproste nevyužívání učebnic občanské výchovy, které má škola k dispozici. I když je vyučující považují za příliš náročné a nepřiměřené, lze s nimi zejména ve vyšších ročnících pracovat přiměřeně věku a obsahu učiva.

Více zájmu i znalostí projevili žáci více v občanské výchově. Dějepisné vědomosti měly spíše charakter zapamatovaných izolovaných fakt, jen zřídka uváděných ve vzájemnou souvislost. Jen část sledovaného vyučování podporovala rozvoj komunikačních dovedností a názorovou toleranci dětí.

Průběh a výsledky vzdělávání ve skupině předmětů dějepis, občanská výchova a vlastivěda v 5. ročníku jsou průměrné.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve skupině předmětů fyzika, přírodověda, přírodopis a zeměpis

Pozitivním zjištěním je skutečnost, že předměty přírodovědného bloku vyučují pedagogové s požadovanou odborností. Výjimkou je pouze obsazení přírodovědy v jedné třídě pátého ročníku vyučující druhého stupně s odborností pro odlišné předměty. Pro nepřítomnost této učitelky nebylo možné přímo posoudit, jak se absence příslušné odbornosti projevuje ve vyučování. Kvalitu sledovaných hodin spíše ovlivňovala jejich pedagogická zkušenost, volba vyučovacích metod a schopnost komunikace se žáky. Plánování jednotlivých vyučovacích celků i bezprostřední přípravu na hodinu pojímali všichni zodpovědně.

Úvodní motivace často vycházela z demonstračního pokusu, problémové otázky nebo z ukázek přírodnin. Jen ojediněle se redukovala na pouhé oznámení tématu hodiny. Učitelé žáky v průběhu výuky pozitivně motivovali střídáním forem práce, samostatnou či skupinovou prací, demonstračními i žákovskými pokusy, různými zajímavostmi, funkčním využitím žákovských referátů a problémovými otázkami. Jednotlivé žáky i práci skupin adresně hodnotili, oceňovali jejich úspěchy, a tím podporovali jejich aktivitu. Jen výjimečně se objevilo negativní hodnocení. Hodnotící závěry vyučovacích hodin byly však spíše výjimkou. K prověřování znalostí sloužilo společné ústní opakování nebo objektivně hodnocené písemné i ústní zkoušení, někdy žáci své výsledky kontrolovali i vzájemně. Náročnost příkladů odpovídala věku žáků a požadavkům osnov. Četnost klasifikace koresponduje s průběhem školního roku.

Vyučující ve většině hodin promýšleli a vhodně střídali metody a formy výuky, které podpořily aktivní spolupráci žáků. Převažující frontální vyučování v některých hodinách účelně doplňovaly skupinová nebo samostatná práce. Uplatnily se názorně-demonstrační metody (demonstrační a žákovské pokusy, mapy, literatura). Při společném opakování i při výkladu učiva vycházeli učitelé ze znalostí žáků a vytvářeli jim příznivé podmínky pro jeho pochopení. Vedli je k tomu, aby sami tvořili závěry z pozorovaných jevů. Kladem byla i propojenost s poznatky běžného života a zdůrazňování souvislostí s učivem jiných předmětů. Didaktická technika byla užita jen ojediněle. Žáci se jen občas aktivně podíleli na tvorbě zápisů, objevil se i málo efektivní opis z učebnice. V závěru hodin se někdy nepodařilo shrnout učivo. Domácí úkoly byly zadávány přiměřeně rozsahem i náročností.

Ve sledovaném vyučování převažovala vždy velmi příznivá atmosféra, kterou pedagogové navozovali vstřícným profesionálním přístupem k žákům. V hodinách, kde byla užita práce ve skupinách nebo problémové vyučování, se rozvíjely komunikační dovednosti žáků.

Průběh a výsledky vzdělávání ve skupině předmětů fyzika, přírodověda, přírodopis a zeměpis jsou velmi dobré.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

- Zřizovací listina je v souladu s rozhodnutím o zařazení školy do sítě.
- **Dotazníkové šetření úkolu „Stav výuky fyziky v základních školách a ve středních školách“**
V průběhu inspekce bylo ve škole provedeno dotazníkové šetření výzkumného projektu „Stav výuky fyziky v základních školách a ve středních školách“, jehož řešiteli jsou

Západočeská univerzita v Plzni, fyzikálně pedagogická sekce Jednoty českých matematiků a fyziků a Česká školní inspekce. Akce proběhla v souladu s projektem výzkumu. Zúčastnili se jí učitelé fyziky a žáci jedné vybrané třídy.

Veškerá dokumentace použitá při šetření žáků byla předána cestou ústředí ČŠI k souhrnnému zpracování pro globální hodnocení podmínek a průběhu vzdělávání. Učitelé, kteří se dobrovolně zapojili do výzkumu, mohli odeslat záznamové listy přímo zástupci fyzikálně pedagogické sekce JČMF. Údaje, související s výzkumným šetřením, nebyly a nebudou použity k hodnocení školy, které se provádí v rámci inspekční činnosti.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Rozhodnutí MŠMT o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení č.j. I-711/99/OO ze dne z 24. června 1999
2. Zřizovací listina č.j. 469/ŠO/2001 vydaná Městskou částí Praha 2 dne 15. května 2001
3. Vybraná povinná dokumentace školy ve smyslu § 38a zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů: třídní knihy za školní roky 2001/2002 a 2002/2003, třídní výkazy, katalogové listy žáků, učební plány v letech 1999 - 2002, rozvrh hodin atd.
4. Personální dokumentace vybraných pedagogických zaměstnanců školy dle vyučovaných předmětů sledovaných inspekcí – kopie dokladů o jejich kvalifikaci
5. Jmenovací dekret ředitelky školy č.j. SKU 07/1167/2002 ze dne 27. června 2002
6. Fakultativní dokumentace vedení školy a jednotlivých učitelů: záznamy z hospitací, tematické časové plány učiva, týdenní plány, zápisy metodických orgánů atd.
7. Fakultativní dokumentace výchovných poradkyň
8. Výkaz Škol (MŠMT) V 3-01
9. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření školy za školní rok 2001/2002

ZÁVĚR

Personální podmínky vzdělávání a výchovy byly přes dílčí změny dlouhodobě stabilizované. Ve škole působí některé výrazné učitelské osobnosti. I přes celkově vysoké procento odborné a pedagogické způsobilosti učitelů, však není sestavení učitelských úvazků optimální.

Organizace a řízení školy jsou v současnosti ve stavu transformace, trvale však usilují o příznivé podmínky pro výchovu a vzdělávání. Z hlediska věkové struktury je učitelský sbor vyvážený. Dílčí, někdy však i výraznější déletrvající nedostatky se týkají především plánování výuky, činnosti metodických orgánů a neúčinnosti kontroly. Škola nezjišťuje výsledky vzdělávání vlastními ani externími evaluačními nástroji, hodnocení výsledků vzdělávání netvoří systém.

Materiálně-technické podmínky vzdělávání a výchovy sice umožňují realizovat zvolený vzdělávací program, ale většina pomůcek slouží svému účelu již řadu let. Moderní pomůcky a didaktická technika jsou zastoupeny a používány pouze sporadicky.

Inspekce sledovala a hodnotila průběh a výsledky vzdělávání ve výběru předmětů jazykových, společenskovědních, přírodovědných a výchovného charakteru. Zvolený vzdělávací program se realizuje s dílčími nedostatky. Úroveň vyučování v jednotlivých předmětech i u jednotlivých učitelů se někdy i výrazněji liší.

Vedle převažujícího frontálního vyučování se pouze v menší míře uplatnily i aktivizační a kooperativní metody výuky. Vhodná pozitivní motivace spolu s adresným hodnocením se podílejí na utváření příznivého ovzduší ve škole a na formování dobrých mezilidských vztahů. Většina učitelů dbá na jazykovou kulturu dětí.

Výraznější dílčí nedostatky v některých předmětech se týkají dlouhodobého i aktuálního plánování výuky, výběru a strukturování učiva i jeho věcné správnosti, podceňování vhodné motivace, nevyužívání efektivních vyučovacích metod.

Nově nastoupivší ředitelka školy se během svého půlročního působení úspěšně vyrovnala s mimořádnými aktuálními úkoly, dobře se zorientovala v aktuální situaci školy a formuluje své dlouhodobé koncepční záměry.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Jiří Vagenknecht	Jiří Vagenknecht v. r.
Člen týmu	RNDr. Jitka Loubová	Jitka Loubová v. r.

V Praze dne 11. února 2003

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 18. února 2003

Razítko

Ředitelka školy, nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu   Podpis
Titul, jméno a příjmení

PaedDr. Hana Vítová

Hana Vítová v. r.

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice:

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	Zcela mimořádný, příkladný
Velmi dobrý	Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň
Průměrný	Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň
Pouze vyhovující	Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa
Nevyhovující	Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu

Plní, je v souladu	Dodržuje, čerpá účelně, efektivně
Neplní, není v souladu	Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně

Nelze hodnotit	—
Nebýlo hodnoceno	—

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Krajský úřad – odbor školství (Magistrát hlavního města Prahy)	2003-03-14	764/03
Zřizovatel: MČ Praha 2	2003-03-13	763/03
Rada školy	2003-03-13	763/03

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány.